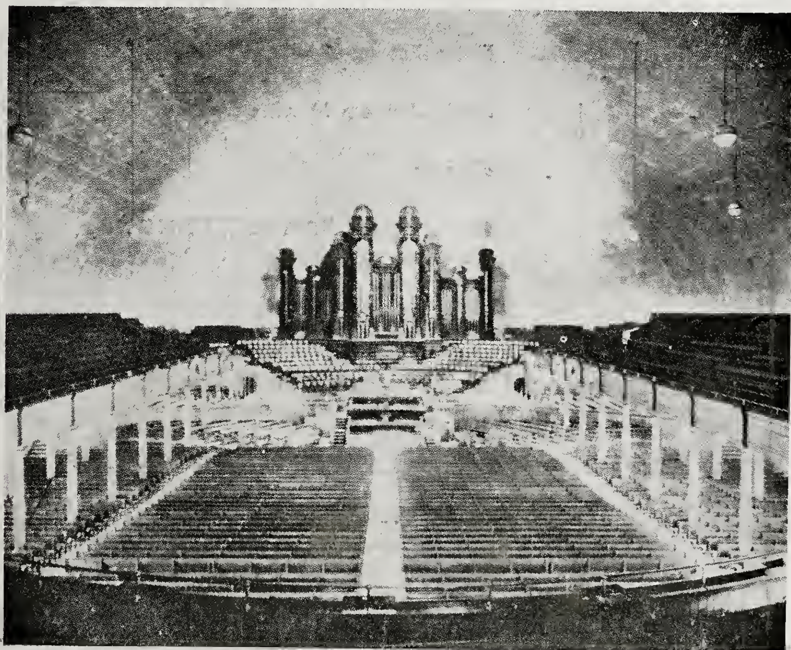

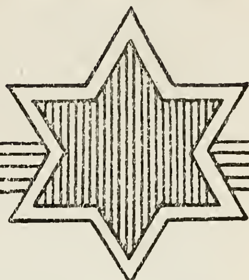
Tempel-Grunden i Salt Lake City

Den hvælvede Bygning er Tabernaklet, tilvenstre ses Kirkens Administrationsbygning, tilhøjre Templet. I Forgrunden Statuen af Kirkens anden Profet, Byens Grundlægger, Brigham Young.

Herunder det indvendige af Tabernaklet, som rummer 10,000 Mennesker.

SKANDINAVIENS STJERNE

HERRENS KOMME.

af Ældste James E. Talmage.

Vi tror ...... at Kristus personlig vil regere paa Jorden o.s.v. (10. Trosartikel).

»I galilæiske Mænd, hvorfor staa I og se op imod Himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmelen, skal komme igen paa samme Maade, som I have set ham fare til Himmelen.« (Ap. Gern. 1: 11). Saaledes talte de hvidklædte Engle til Apostlene, da den opstandne Jesus for op til Himmelen fra deres Midte paa Oliebjerget. Udtalelsen er bestemt, utvetydig, let at forstaa. Jesus Krisus vil vende tilbage til Jorden »paa samme Maade«, som han gik bort, derfor som et materielt Væsen, en levende Person, der er i Besiddelse af et følbart Legeme af Kød og Ben.

Virkeligheden af Herrens Komme stadfæstes ved hellige Profeters Ytringer baade før og efter hans korte Gerning i Kødet og af hans egen utvetydige Erklæring. Læg Mærke til følgende:

INDHOLD:

DECEMBER 1943 | 92. AARGANG | NUMMER 12

»Thi Menneskesønnen skal komme i sin Faders Herlighed med sine Engle; og da skal han betale enhver efter hans Gerning.« (Matt. 16: 27).

»Thi den, som skammer sig ved mig og mine Ord, ved ham skal Menneskesønnen skamme sig, naar han kommer i sin og Faderens og de hellige Engles Herlighed.« (Lukas 9: 26).

Mesteren havde instrueret Apostlene saa effektivt om sin Død og senere Tilbagevenden til Jorden i Magt og Herlighed, at de ivrigt søgte Oplysninger med Hensyn til Tiden og Tegnene for hans Komme. (Se Matt. 24). Skønt de ikke fuldt ud fattede Betydningen af hans Svar, fortalte han dem, at mange store og vigtige Begivenheder vilde finde Sted mellem hans Bortgang og Tilbagekomst; men med Hensyn til Visheden af hans Komme som Dommer, Herre og Konge gav Jesus dem ingen Undskyldning for at nære Tvivl i deres Sind. Under hele den apostolske Periode blev Herrens Komme prædiket med Vægt af inspirerede og overbevisende Vidnesbyrd.

Mormons Bogs Profetier angaaende den store Begivenhed er ikke mindre udførlige. Den opstandne Kristus prædikede Frelsens Evangelium til Nephiterne. »Og han forklarede alle Ting lige fra Begyndelsen indtil den Tid, da han skulde komme i sin Herlighed«. (Mormons Bog, 3. Nephi 26: 3).

Spørgsmaal af overordentlig stor Betydning for hver af os er: (1) Hvornaar vil Kristus komme? (2) Hvad vil Formaalet med og de herskende Tilstande ved hans Komme være?

Tiden for Herrens Komme er aldrig blevet aabenbaret for Mennesket, og den vil heller ikke blive det. Før sin Opstandelse vidste Jesus det ikke selv, som hans Ord vidner om: »Men om den Dag og Time véd ingen end ikke Englene i Himmelen, heller ikke Sønnen, men alene Faderen.« (Markus 13: 32).

I denne Tid og Slægt har Faderen erklæret: »De gjorde mod Menneskenes Søn, saasom de lystede, men han har faaet Magten ved Guds Herligheds højre Haand og regerer nu i Himmelen og vil regere, indtil han nedstiger til Jorden for at lægge alle Fjender under sine Fødder, hvilken Tid er nær for Haanden. Jeg, din Herre, har talet det, men Timen og Dagen véd intet Menneske, ej heller Englene i Himmelen, ej heller skulde de vide det, førend han kommer.« (Pagtens Bog 49: 6—7).

I Lyset af saadanne Stadfæstelser fra Skriften maa vi forlade — som tomt Gætteværk — alle paastaaede Bestemmelser med Hensyn til den nøjagtige Tid for Herrens Komme. Ikke destomindre er de specielle Tegn og Tilstande, hvoraf

[Fortsættes Side 206]

SAA GAAR AARET PAA HÆLD —

Der siges, at jo ældre man bliver, desto hurtigere gaar Tiden. Jeg tror, der er en hel Del Sandhed i denne Paastand. For et Aar siden fejrede vi Nytaar, og vi staar nu atter overfor den samme Begivenhed, som vi synes netop at have overstaaet. Men Kalenderen tager ikke Fejl: Det gamle Aar er ved at udrinde, og et nyt forestaar. Lad os da i Fællesskab betragte det gamle, der nu er ved at gaa paa Hæld. Hvad bragte det os? Hvorledes kom Kirken igennem? Var der Fremgang? Vistes der større Tro, større Kærlighed?

Aaret 1943 begyndte godt, idet der da virkede fire Missionærer i Missionen, hvoraf de to, Ældste Jes P. Jessen og Søster Anne Jessen havde deres Virkefelt i Aalborg, medens Søstrene Birgitte Løvendahl og Karen Margrethe Jensen viede deres Kræfter i Kirkens Tjeneste i Aarhus. Disse fire Missionærer — de første siden Krigens Begyndelse — udførte alle en hæderlig Mission og søgte hver især at udbrede Kendskabet til Kirken og Evangeliet blandt deres Medmennesker.

Et stort Lyspunkt i 1943 var Genaabningen af Frederikshavn Gren, hvor Søskende har udvist en Flid og Glæde for Evangeliet, der virker inspirerende. Denne Danmarks nordligste Gren skulde have gode Muligheder for Fremgang, og er et værdigt Eksempel til Efterfølgelse for andre Grene og Medlemmer. De gamle Søskende dér er ikke bange for at tilbagelægge ialt 12 km til Fods for at overvære et Møde.

Der har i Aarets Løb været udført mange Salvelser af syge, flere med saakaldt mirakuløst Udfald. Vi takker Her-

ren for Hans Aand og Hjælp til vore syge. For mig er der ingen Tvivl om, at den, der har Tro til at blive helbredet, vil blive det. Jeg har set flere Eksempler paa, at de syge er blevet raske øjeblikkeligt. Naar man er Vidne til disse Ting, kan man ikke andet end vende Blikket opad til Ham, hvem vi skylder alt.

I Aarets Løb kom vi paa en lidt ejendommelig Maade i Forbindelse med en forhenværende Missionær, Ældste Homer P. Andersen, der for Tiden befinder sig i tysk Krigsfangenskab. Broder Andersen vil være mange Søskende bekendt fra sin Virksomhed i Esbjerg og København. Han sender Hilsen til hver enkelt. »Jeg beder for de Hellige,« skriver han. Lad os heller ikke glemme ham i vore Bønner.

Gennem vore kvindelige Hjælpeforeninger har vi haft den store Glæde at kunne hjælpe vore norske Søskende, som trænger. Efter Brevene at dømme har de Levnedsmidler, vi hidtil har kunnet sende derop, afhjulpet et virkeligt Savn. Jeg ved, at alle Søskende her i Landet har set med endog meget stor Sympati paa denne Barmhjertighedsgerning. Havde det staaet i vor Magt, var Hjælpen blevet endnu mere effektiv.

Andetsteds i Bladet vil De kunne danne Dem et Indtryk af Tilstanden i Missionen i statistisk Henseende. Gennem Statistik kan vi dog ikke helt danne os et Begreb om den aandelige Tilstand i Missionen. Hvordan er nu den? Er Medlemmerne stærkere i deres Tro i Dag end for et Aar siden? Har Præstedømmets Medlemmer udført større Gerninger i det forløbne Aar end tidligere? Personlig er jeg af den Mening, at Kirkens Medlemmer i Danmark i Dag er stærkere i Troen end nogensinde før. Og hvorfor? Lige siden Missionærernes Afrejse har vi maattet staa paa egne Ben, hvad der igen forlener os med Kraft og Styrke. Forstaaelsen af Kirkens Lære og Kirkens Orden er absolut vokset. Der findes en Stab af gode, trofaste Sidste Dages Hellige i Danmark, som sikkert ikke findes bedre i hele Verden. Det er Søskende, der villigt og med Glæde efterlever Herrens Bud og Befalinger, og som har udviklet en meget stærk Ansvars- og Solidaritetsfølelse overfor Kirken.

Kirkens Forlangender er for dem Lov. Med disse Søskende som Baggrund har Præstedømmet været i Stand til at hjælpe saa mange syge, ja, der har endog fundet mirakuløse Helbredelser Sted. Kan vi saa andet end være Herren inderlig taknemmelig for disse vidunderlige Ting.

I August Maaned blev der kaldt en Del Lokalmissionærer, der virker med megen Flid og Udholdenhed, og som har været en Hjælp for de lokale Grene. Det er mit Haab, at vi yderligere maa kunne udbygge denne Organisation, saa at vi herigennem kan komme i Forbindelse med sandhedssøgende Mennesker.

Den 7. November 1943 vil gaa over i Missionens Historie som en herlig Dag, idet der nemlig denne Dag afholdtes specielle Faste- og Bønnemøder i hver Gren for at hjælpe vore alvorligt syge. Efter de indløbne Rapporter forløb Dagen i alle Henseender som en Glædens og Taknemmelighedens Dag. Fremmødet var ca. det dobbelte af det normale, hvad der alene beviser, at Søskende »var med«.

Jeg vil igennem disse Linier i vor kære »Stjerne« benytte Lejligheden til at sende alle Søskende i Landet mine hjerteligste Hilsener med Tak for godt og trofast Arbejde. Det har været mig en Kilde til stadig Glæde at se Søskendes Kærlighed og Opofrelse for Evangeliet. En speciel Hilsen sender jeg til Søskende, der bor langt borte fra Grenene. Jeg takker Dem alle for Deres Trofasthed mod Kirken. De sidder ensomt, og alligevel er De værdige Eksempler til Efterfølgelse for andre Medlemmer af Kirken. Tak!

Hvad med Fremtiden! Det er Spørgsmaal, som vi meget ofte stilles overfor. Ifølge Skriftens Ord vil den kommende Tid ikke blive nogen smertefri og behagelig Tid. Men Kirkens trofaste Medlemmer har intet at frygte. Herren er med dem og vil altid være hos dem. Jeg tror, at der i de kommende Aar vil ske store Ting i Kirken, Tildragelser der vil blive opløftende og skønne for de trofaste, selv om Herren muligvis ogsaa vil tugte sit Israel i denne Tid og Slægt. Evangeliets fulde Gaver og Velsignelser vil blive deres, som elsker Herren og gør Hans Vilje.

Maa Herren velsigne sin Kirke, Jesu Kristi Kirke af Sid-

ste Dages Hellige, et Navn, der blev givet den ved Aabenbaring. Den grammatikalske Konstruktion i Navnet er usædvanlig, men er fuld af Mening. Det betyder »Den Kirke, som tilhører Jesus Kristus, og som bestaar af Sidste Dages Hellige.«

Orson B. West.

Herrens Komme [Fortsat fra Side 202]

Begivenhedens umiddelbare Nærhed fremgaar, tydelige og fra disse véd vi, at Herrens store Dag er meget nær. Saa nær er Enden, at den mellemliggende Periode kaldes »i Dag«; og i Morgen vil Menneskeheden fryde sig eller skælve ved Herrens Nærværelse. (Se Pagtens Bog 64: 23—25).

Kristi Komme vil blive ledsaget af Magt og stor Herlighed. Medens det i Pludselighed og Uventethed for den uiagttagende kan sammenlignes med en Tyvs Komme om Natten, vil det for hele Verden være en Manifestation paa uovertruffen Herlighed: »Thi ligesom Lynet udgaar fra Østen og lyser indtil Vesten, saaledes skal Menneskesønnens Tilkommelse være.« (Matt. 24: 27).

Med Herrens Komme vil en almindelig Opstandelse af de retfærdige Døde finde Sted, og mange af dem i Kødet vil blive forandret fra en dødelig til en udødelig Tilstand uden at have gennemgaaet Gravens Søvn. (Se 1. Thess. 4: 14—17).

»Og Herrens Ansigt skal afsløres, og de Hellige, der er paa Jorden, skulle blive levendegjorte og henrykkes til at møde ham. Og de, der have sovet i deres Grave, skulle komme frem og optages for at møde ham midt i Himmelens Pille; thi deres Grave skulde oplades.« (Pagtens Bog 88: 95—97).

Saa skal Fredens Æra indføres, det forudsagte Millennium, i hvilket Kristus vil bo med Menneskene og vil regere paa Jorden som Herre og Konge.

TIL LÆSERNE VED AARSSKIFTET!

Redaktionen tillader sig at ønske »STJERNEN«s Læsere en rigtig glædelig Jul og et velsignet og fredbringende Nytaar.

Vi haaber, at Deres Forventninger med Hensyn til de bebudede Forandringer ikke er blevet gjort altfor slemt til Skamme, men at De føler Interesse for og Glæde ved at læse vort lille Blad.

Er dette Tilfældet, beder vi Dem vise det ved snarest at tegne Abonnement for det nye Aar, hvilket sker ved Indbetaling paa det vedlagte Girokort, og iøvrigt ved over for Søskende, som ikke er Abonnenter, at paapege det meningsløse heri. — Paa Forhaand Tak!

Redaktionen

Tanker omkring en stor Konference.

(Broder Einar Anthonsen Strand er en kendt Skikkelse i den Norske Mission. Tiltrods for at han er en Mand i sin aller bedste Alder, synes de norske Søskende sikkert, at Br. Strand er en af dem, der altid har været der, og uden hvem de ikke kan tænke sig, at det hele kunde gaa rundt. Br. Strand, hvis Moder i en Menneskealder stod som et lysende Eksempel blandt de S.D.H. i Drammen, har fra sin tidlige Ungdom tilhørt Kirken og har haft mange betroede Stillinger indenfor Kirken. Specielt har han i en Aarrække arbejdet indenfor Grensforstanderskabet, og har i denne Egenskab udført et særlig velsignelsesrigt Arbejde. Ogsaa indenfor det borgerlige Liv er han en respekteret og anset Skikkelse, der paa den smukkeste Maade gennem sit Liv og sit Virke vidner om den Kirke, han elsker.

Siden Missionærernes Hjemrejse har han virket som Missionssekretær for den Norske Mission, og har i denne Egenskab været en uvurderlig Hjælp for Missionspræsidenten og for de norske Søskende.

Vi tænkte, at nedenstaaende lille Hilsen, som han har udsendt til de norske Søskende, ogsaa vilde være af Interesse for de danske Søskende.)

I Sandhed Guds Rige er paa Jorden i Dag, og hans Tjenere bor i vort kære Land. Vort elskede Norge er betjent af Mænd med Præstedømmets guddommelige Fuldmagt, og over hele Landet bygger og bor Israels Børn, fyldt af Evangeliets livgivende Aand, den som levendegør og udretter kraftige Tegn og Undere blandt Troens egne.

Mine Tanker var hos jer, I gode Søskende, som bor i andre Grene, og som gerne vilde have været samlet med os til Konference, men som paa Grund af Tidens store Vanskeligheder var forhindret deri. Maatte den Tid snart være inde, da vi kan mødes til et stort Landsstævne, hvor alle de Hellige kan være med for at nyde Glæde og fyldes med Evangeliets Aand, naar alle Hindringer er borte, og vi sammen kan tjene Gud og fryde os.

Det er rigtigt, at vi er overladt til os selv uden Forbindelse med Zion. Men den nødvendige Forbindelse med Himmelen, og han som bor deroppe, den har vi. Han er stadig den samme, mægtig at oprejse de Syge blandt sine Børn

fra Sygelejet, og til at vise sin Kraft for Nationens Indbyggere. Hans Tjenere kan ogsaa i Dag lægge deres Hænder paa de Syge og helbrede dem. Miraklernes Tid er ikke forbi, men det er blot saa faa, der kan fatte det. Sandhed er bogstaveligt talt vokset op af Jorden i vort Aarhundrede, og Retfærdighed ser ned fra Himmelen. Følgen af dette er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, som er oprejst midt iblandt os i Dag. Beretningen om denne Kirke gaar over Jorden som en kraftig Vind. Den har blæst over Europas Lande og nedlagt Frøkorn, hvor den kommer frem. Disse Frø har givet Vækst og spirer og vokser blandt levende og døde. Mange hører Beretningen om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og siger, at den lyder som et Eventyr. Det kan umulig være sandt, siger de. Andre igen bærer et overbevisende Vidnesbyrd om Sandheden af Joseph Smiths Mission og guddommelige Kaldelse, og vidner om, at han var en Profet oprejst af Gud for at organisere hans Kirke paa Jorden for sidste Gang og i de sidste Dage.

Til de Hellige i hver Gren, paa hvert Sted, over hele den Norske Mission vil jeg sige: »Gør alt for at samles med de andre Hellige til Møder og Konferencer. Lad ingen Anledning gaa fra jer. Glem ikke den personlige Kontakt med Gud. Engang blev du døbt og en Herrens Tjener lagde sin Haand paa dit Hoved. Det var den Helligaand, du fik, den sikreste Vejleder i alle Livets Forhold. Gør, hvad du kan, for at den Aand aldrig skal forlade dig. Arbejd med al din Styrke for at beholde den, da er du rig, og du er det lykkeligste Menneske paa Jorden. Da vil du rejse Hundreder af Mile for at samles med dine Søskende i Pagten. Ingen Afstand kan skræmme dig. Dit inderlige Ønske er at være sammen med de Hellige, synge med dem, bede med dem og leve med dem. Verden taber sin Tiltrækning for dig. Den frister dig ikke mere, du er den for stærk, og det er det »Aanden fra det Høje« har udrettet. Rigdom og Guld kan ikke give dig den, men et Liv i Renhed, som du kun kan leve ved at lytte til Aandens stille Hvisken i dit Øre. »Den vil ej som Verden lokke, og saa siden skuffe mig.«

Snart bliver der lysere Tider for de Hellige over hele Jorden. Gør noget for at opnaa det. Lad os fortjene en saa-

dan Velsignelse ved at forene vore Kræfter i Arbejdet for Guds Rige, at det maa kunne udvide sine Grænser og vinde nye Borgere i vort Land. Det er en Fællesopgave for os alle og en værdig Opgave at vie sine Kræfter til. Belønningen bliver personlig Glæde og Tilfredshed og en indre Overbevisning om, at Gud er med sit Folk.

Tak for alle de behagelige Timer vi var sammen denne Gang, og vel mødt til Foraaret 1944 under endnu bedre Forhold.

Einar Anthonsen Strand.

SØNDAGSSKOLEN

Januar

NADVERVERS

Velsign os, o Herre, for Jesu Skyld,
At vi maa værdige nyde
Disse Symboler paa Kød og Blod
Af vor Forløser, Frelser og Gud

KORLEKTIER

For Børn under 10 Aar. *1. Søndag.*
2. Mosebog 20: 3. Du skal ikke have andre Guder for mig.

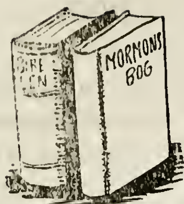
For Børn over 10 Aar. *2. Søndag.*
Jakobs Brev 1: 5. Men dersom nogen af Eder fattes Visdom, han beder derom til Gud, som giver alle gerne og uden Bebrejdelse, saa skal den gives ham.

Junior *3. Søndag.*
Paulus' 1. Brev til Timotheus 4: 10. Thi derfor lider vi Møje og Forhaanelse, for vi have sat vort Haab til den levende Gud, som er alle Menneskers Frelser, mest deres, som tror.

Senior. *4. Søndag.*
Jakobs Brev 5: 14., 15. Er nogen iblandt Eder syg, han kalder Menighedens Ældste til sig, og de skulde bede over ham og salve ham med Olie i Herrens Navn. Og Troens Bøn skal frelse den syge, og Herren skal oprejse ham, og har han gjort Synder, skulde de forlades ham.

Da Søndagsskolens Hovedbestyrelse har faaet Tilladelse til at benytte en halv Side i „Stjernen“ hver Maaned, tillader vi os at indrykke eet Nadververs og 4 Korlektier om Maaneden, som vi opmuntrer de respektive Klasser til at studere med Flid. Samtidig vil vi benytte Lejligheden til at ønske Søndagsskolerne i Den danske Mission en rigtig glædelig og velsignet Jul og et godt, lykkebringende Nytaar. Maa Herren velsigne Eder med mere Ydmyghed, Ærlighed og Oprigtighed i Aaret 1944.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne
C. E. A.

Mit Hus er et Bedehus!

af Inga Poulsen, Bording.

Verden ligger i det Onde. Derfor staar der skrevet: »Misgerningerne vil medføre Enden«. Der staar, at Herrens Dag er bælgmørk og uden Skin.

Vi, der tilhører Jesu Kristi Kirke, bør lyse op i disse alvorlige Tider, — men gør vi det? Jesus siger: »Jeg er Lyset, I skal løfte«.

Ærer vi hans Kirke? Har vi gjort den til det, som den ene er, et Bedehus?

I, som bor nærved en Kirke, husker I at forsamle Jer ofte til Bøn og alvorlig Gudsdyrkelse? Fra Hjertet udgaar Livet, og bliver Hjertet daarligt, maa det ganske Legeme blive præget deraf. Fra Bedehuset udgaar Livet til alle Medlemmerne, giver dem at bevare det og holde ud i Strid.

Jeg ved, at vi beder alt for lidt, for ellers vilde vi være et ganske anderledes nidkært Folk i at styrke og opmuntre hverandre. Al den *Finden-Fejl* vilde ophøre, og den Kærlighed der skjuler Syndernes Mangfoldighed, vilde være almindelig iblandt os. Vi vilde betale vor Tiende med Glæde og Guds Kærlighed vilde lyse over os, saa at Verden vilde forstaa, at vi var et bedende Folk.

»Jeg vil gaa strengt i Rette med de vældige i Zion« — De urene Medlemmer af Kirken maa slettes, Vejen maa holdes ren, saa vi kan blive et klart Lys for Verden. »Paa den Dag, jeg samler Jer, vil jeg udgyde min Aand over Jer«. — Lad os samle os i endrægtig Bøn til vor himmelske Fader, at han vil udgyde sin Aand over os, at vi maa blive et Lys til Sjæles Frelse. Vi maa altid huske, at det nytter intet, om vi vinder hele Verden for Kirken, hvis vi ikke samtidig vinder disse Sjæle for Kristus.

Folk kender ikke Mormons Bog. De vil ikke høre om den. Tal derfor til dem om Kristus og Bibelen. Jeg har i den senere Tid faaet talt med mange Mennesker, som jeg ikke havde tænkt mig Muligheden af at faa talt med, og kun fordi jeg talte om det, der interesserede dem. Derigennem har jeg faaet aflagt et klart Vidnesbyrd om Mormons Bog.

Vi maa altid huske paa, at af dem, der gives meget, kræves der ogsaa meget. Vi har modtaget meget, derfor kræves der meget af os. I, der er saa lykkelige at bo nær ved en Kirke, — saml Jer nu til alvorlig Bøn om, at vor himmelske Fader vil udgyde sin Aand over os, saa der maa opstaa fremragende Talere iblandt os, det trænger vor Kirke umaadeligt til. Udlæg Skriften for os, giv os et levende Vidnesbyrd om vor Frelser, at vi, som Paulus skriver, kan »iføre os Kristus«.

Vi skal frem, »stadig frem, altid frem« til nye Aabenbarelser, til større Kraft i alle Guds Gaver. Derfor, lad det blive vor Bøn, at den Aand, der er profeteret om, nu maa fremkomme, at vi maa blive lutrede og rensede, at vi kan blive til Velsignelse for Verden.

Vi som var med Sanct Svithun.

(Nedenstaaende Artikel er skrevet af den norske Missionær, Ældste Haakon Jensen, som paa en Rejse til Bergens Konference sammen med sin Hustru oplevede et af de desværre saa hyppige Krigsforlis.

Broder Jensens Skildring af denne Oplevelse vil sikkert blive læst med Interesse af de danske Søskende.)

Da jeg gaar ud fra, at mange af de Hellige rundt om i Landet, hvor jeg i den senere Tid har virket som Missionær, kunde ønske at vide noget om min og min Hustrus Oplevelser ombord i St. Svithun Torsdag den 30. September, vil jeg prøve at give en kort Skildring heraf.

Vi sejlede fra Aalesund Kl. 3 om Eftermiddagen og gik straks til Køjs paa Grund af Søsygen. Vi havde rejst omtrent 4 Timer, da vi pludselig blev revet ud af vore Køjer. Det var Bomber, der ramte Baaden. Samtidig kunde vi mærke, at der blev skudt med Maskingevær. Det gik da op for os, at vi var udsat for et Luftangreb. Nogle Kvinder begyndte at græde, og der opstod en febrilsk Forvirring under Forsøget paa at søge Redning. Kvinder og Mænd styrtede halvtpaaklædte op paa Dækket, og flere kastede sig i Vandet. Da jeg først blev helt klar over, hvad det gjaldt, gik min Hustru og jeg i Bøn til Gud inde i vor Kahyt. Vi bad ham om at hjælpe os og frelse os, dersom det var hans Vilje, at vi skulde blive reddet. Og dersom det ikke var, bad vi ham om at give os Kraft. Derefter bad jeg min Hustru om at klæde sig rolig paa. Da vi var færdige med Paaklædningen, begyndte Røgen fra Branden ombord at blive saa generende, at det var paa høje Tid, vi kom op paa Dækket. Deroppe mødte der os et trist Syn af det brændende Skib. Min Hustru vendte Ansigtet bort og trykkede sig ind til mig, idet hun sagde: »Vi dør, Haakon, vi bliver aldrig reddet.« — Jeg svarede hende: »Dersom det er Guds Vilje, saa lad den ske. Men dersom det modsatte er hans Vilje, saa skal vi nok blive reddede. Vær blot rolig.« Idet Baaden stødte mod Skæ-

ret, var der tre Mand, der var i Stand til at hoppe i Land, eller paa anden Maade naaede ind til Skæret, men straks efter gled Baaden tilbage, og det var ikke længer muligt at komme i Land paa en saa enkel Maade. Men de tre, som kom op paa Skæret, blev ogsaa vor Redning. Vi, som var tilbage paa Baaden, fik nemlig kastet en Trosse i Land, men den første naaede ikke at blive fæstnet, og derfor faldt en Mand, en Kvinde og et Barn i Syvaarsalderen i Søen. Kvinden druknede. Den næste Trosse blev imidlertid godt fæstet, og nu tog Redningsaktionen rigtig Fart. Det var ingen let Opgave. Baaden laa og rullede til begge Sider, og Stormen raste og sendte meterhøje Bølger ind over Land. Intet Under, at der var nogle, der ikke kunde klare den besværlige Tur, og maatte lade sig falde ned i den oprørte Sø. Jeg spurgte Mary, om hun vilde vove Forsøget, men hun svarede mig, at hun kunde aldrig klare det. Jeg sagde, at hun skulde forsøge og trøstede hende med, at det gik nok. Den Kvinde, som kom umiddelbart før, det var Marys Tur til at forsøge, faldt i Vandet. Men tiltrods for dette triste Syn tog Mary alligevel Tag om Trossen og lod sig glide ud. Jeg hjalp hende til rette med Benene saadan, at de blev liggende over Kors paa Trossen, og saa begyndte den farefulde Færd. Da hun var kommet midt ud paa Rebet, begyndte Baaden at hælde stærkt ind mod Skæret, samtidig med, at en Bølgekam fuldstændig overskyllede og skjulte hende. Et Øjeblik stod jeg i spændt Forventning. Hang Mary fremdeles paa Trossen? Eller havde Bølgen taget hende med sig? Da Bølgen gik tilbage, klyngede hun sig stadig til Tovet. Jeg skreg da af mine Lungers fulde Kraft: »Hold fast, Mary, hold fast. Du klarer det.« I dette Øjeblik bad Mary denne enkle Bøn: »Gud hjælp mig.« Lidt efter fortsatte hun fremad og blev i sidste Øjeblik reddet af en af Fyrbøderne ombord. Saa snart hun var over, var det min Tur, og med mig gik det helt godt. Mary havde slaaet sig til Blods, da hun landede, og et Øjeblik troede jeg, at hun var alvorlig saaret, men ved nøjere Iagttagelse fandt jeg, at hun kun havde faaet nogle Afskrabninger i Ansigtet og

paa Benene. I en Fart fik jeg hende over paa den anden Side af Skæret, hvor Stormen ikke rasede fuldt saa haardt. Her sad vi omtrent en Time. Jeg maatte vekselvis massere Mary paa Ryggen, Armene og Benene, for at hun ikke skulde faa Lungebetændelse. Det var det, jeg var mest bange for.

Men saa kom da endelig de første Redningsbaade til Syne, og glade var vi, som sad der med klaprende Tænder. Det var næsten lige saa dramatisk at komme fra Skæret og ned i Robaadene, som det var at komme i Land fra Damperen. Hver enkelt, som skulde ned i Baadene, maatte staa parat paa en Klippeafsats og hoppe ud, hver Gang Baaden blev skyllet ind mod Klipperne.

Da Kvinder, Børn og gamle Mænd var de første, der blev reddet, kom Mary med i den første Baad. Jeg kom i den tredie. Efter at være kommet i Land, fik jeg et Chok. Jeg saa nemlig tre døde Kvinder ligge i et Baadehus. Jeg troede, den Baad min Hustru var med, var kæntret. Men saa blev der sagt, at disse døde Kvinder, var blevet fisket op ude ved Damperen. Jeg spurgte efter min Hustru og fik det Svar, at alle Kvinder, der var kommet i Land, var bragt i Hus. Saa gik jeg op ad Vejen, indtil jeg kom til et Hus, hvor jeg blev venligt modtaget. I dette Hus fandt jeg to andre Mænd, der ogsaa havde reddet sig i Land. Efter at have skiftet Tøj fra Top til Taa, gik jeg Kl. 12 om Natten rundt paa de forskellige Gaarde for at finde Mary. Jeg tænkte nemlig, at hun sikkert vilde ængstes, naar hun ikke vidste, om jeg var reddet fra Skæret eller ikke. Efter en halv Times Søgen i Mørke fandt jeg hende endelig. Hun sad da indpakket i uldne Tæpper og var ved at blive varm.

Da vi saaledes havde fundet hinanden, gik jeg tilbage til det Sted, hvor jeg skulde overnatte. Men nogen Søvn blev der ikke Tale om hverken den Nat eller de følgende Nætter. Mary fortalte mig Dagen efter, at hun ikke havde kunnet lukke Øjnene hele Natten, for saa snart hun gjorde det, saa hun Trossen for sig og mig hængende i Armene. Men med den gode Forplejning vi fik paa Stedet, kom vi os snart saa meget, at vi

kunde tænke paa at rejse videre. Det havde selvsagt ikke været muligt at redde noget af vor Bagage. Det Tøj, vi havde paa, blev ødelagt under Redningen, og Mary maatte bruge mine Sko paa Skæret, da Bølgerne havde revet hendes af. Men trods dette maa bemærkes, at Mary ikke fik saa meget som en Forkølelse. Dette alene er et Under for mig. Nu er vi i bedste Velgaaende, og paa Lørdag rejser jeg videre til Stavanger, hvor jeg skal virke som Missionær.

Til sidst vil jeg blot rette en dyb og inderlig Tak til alle dem af vore Brødre og Søstre, som under denne Hændelse erindrede os i deres Bønner og som kæmpede sammen med os. Jeg vil bare, at I alle skal vide, at under hele Begivenheden var jeg i Stand til at bevare Roen, da jeg følte, at det, der skete, ikke var upaaagtet af vor himmelske Fader. Bevidstheden om, at det var hans Vilje, der skete med os, var det, som styrkede os begge, og det var nok for mig. Hans Vilje ske. *Haakon Jensen.*

Sandheden vinder Indpas.

»Skandinaviens Stjerne« har flere Gange omtalt de fejlagtige, misvisende og tendentiøse Artikler, de danske Leksika indeholder om Mormonismen. Som et Led i vor Kampagne for at faa dette Forhold forbedret, var det bl. a. at vi udgav »Sandheden om Mormonerne«.

Et nyt Leksikon er netop udkommet, »Hjemmets Leksikon«, i eet Bind med 1943 Spalter. Det er glædeligt at se, at dette Leksikon, der ifølge sit ringe Omfang kun bringer yderst kortfattede Artikler, har kunnet sammensætte en Artikel om Mormonerne, som maa betegnes som tilfredsstillende: *Mormonerne*, De sidste Dages Hellige, religiøse Sekt, stiftet af Josef Smith (1805—44) fra Vermont, U.S.A.; han udgav 1830 *Mormons Bog* og stiftede sin Menighed, der fik stor Tilslutning, men som p. Gr. af Forfølgelse efterhaanden blev drevet mod Vest, hvor J. S.s Efterfølger *Brigham Young* (1801—77) grundlagde Staten *Utah* v. den Store Saltsø; M. fastholder Troen paa et paradisisk Tusindaarsrige; har et stort Præsteskab og udsender Missionærer; Dogmet om Flerkoneri er forlængst ophævet.

Bortset fra den forkerte Stavning af Joseph Smith, er disse Oplysninger omend kortfattede saa dog korrekte og uden Antydning af Tendens. Vi kunde have ønsket en anden Karakteristik end den anvendte med Tusindaarsriget, som ikke er særegent for os, f. Eks. vor Paastand om fortsat Aabenbaring, men naar disse Indvendinger er gjort, er der dog Plads for Anerkendelse af Artiklens Udformning. *J. S.*

En Bog som Reklame for Kirken!

Som »*Stjernen*«s Læsere vil vide, er der for nylig paa Dansk udkommet en amerikansk Bog, som herhjemme er blevet kaldt »Det forfulgte Samfund«. Den handler om Mormonerne fra Joseph Smiths første Syn, til Flerkoneriet i 1890 blev opgivet som Dogme, og der endelig blev Fred mellem Mormoner og Ikke-Mormoner.

Om selve Bogen og dens Handling har Missionspræsidenten skrevet paa Omslaget af »*Stjernen*«s Oktober-Nummer. Her skal derfor kun behandles Spørgsmaalet om den Betydning, Udsendelsen af en saadan Bog kan have (og har faaet) for Kirken.

Avisernes Bog-Anmeldere har med Graadighed kastet sig over Bogen og har givet Omtalen af den usædvanlig megen Plads: *Nationaltidende* 1½ Spalte, *Berlingske Tidende* 1 Spalte, *Kristeligt Dagblad* 3 Spalter, *Social-Demokraten* 2 Spalter og *Politiken* 2 Spalter paa Avisens mest læste Side (næst efter Forsiden) sammen med »Dag til Dag» Rubriken.

Bogens litterære Betydning er tydeligt tilkendegivet ved, at samtlige Aviser har ladet deres fornemste Kritikere anmelde den: Hakon Stangerup, Hans Brix, H. Helweg, Jean Petersen og Tom Kristensen.

Og hvad skrev saa alle disse fine Kritikere paa al den Plads?

Tendensen hos alle Anmelderne er denne: En forsigtig Undgaaelse af Stillingtagen til Joseph Smiths Syn, Beundring for Brigham Youngs Førerskab og Begejstring for Mormonernes stadige Udholdenhed og Ildhu i Troen. Om Bogens litterære og underholdende Kvalitet er de enige, idet Tom Kristensen f. Eks. siger: »Bedre end »Borte med Blæsten««.

Man kan betragte det som givet, at Størstedelen af Danmarks voksne Befolkning har set en af Anmeldelserne af denne Bog. Og hvilket Indtryk har de da faaet af Mormonerne heraf?

Først og fremmst kan Avislæserne ikke have undgaaet at faa genopfrisket deres eventuelle Viden om Mormonerne og Mormonismens Historie, og har de ikke haft en saadan Viden, saa har de gennem Anmeldelserne ikke faaet den daarligste Oplysning om Emnet. Social-Demokraten skriver: »Den frembringer forskellige Følelser hos Læseren, dyb Undren over en saa naiv Fanatisme, dyb Beundring for en saa sejg og haardnakket Kamp, Afsky over de Metoder, man tog i Anvendelse over for Mormonerne, Betagelse over Mormonernes Heltemod ud over alle Grænser og Medfølelse med de stakkels forfulgte Mennesker«. Tom Kristensen kalder Mormonerne »kyske, haarde Mænd, nogle af Amerikas bedste Sønner«. Nogle andre Citater viser hans Syn paa de skildrede Begivenheder: »Da Joseph Smith for længst var lynchet, og Mormonerne paa Grund af de gemeneste Overfald med Massakrer og Voldtægt var blevet fordrevet — —«. »Lejede Bander overfalder Mormonerne, fordi Religionsfrihed kun er til af Navn i Staterne«. »Regeringen tillader sig at blive sædeligt forarget over disse Kolonier, hvor der nok findes Flerkoneri, men hverken Prostitution eller Drukkenskab — ..«. »Romanen er et stærkt Forsvar for en religiøs Bevægelse .. ..«.

Anmeldelsen i Kristeligt Dagblad fortjener ganske særlig Opmærksomhed. Det er jo i Almindelighed ikke fra folkekirkelig Side, at vi venter den største Forstaaelse. Men Sognepræst H. Helweg har i denne Artikel vist det Mod at skrive netop det, han følte, efter at han havde læst »Det forfulgte Samfund«. Et Par Citater viser, hvordan: »Det har ligesom fattet noget af den guddommelige Sandhed og omplanter den i et Arbejdsfællesskab, der forbavsende hurtigt kan skabe et fast Samfund, men det møder saa Nationens Rædsel for nye Riger, der splitter Helheden, det møder den gangsteragtige

Griskhed, og det møder sine Lederes afgjorte Uvilje mod at anvende Vold — —«. »Vi aner noget af en Idealstat ved Nauvoo og ved Saltsøen i Utah«. »Maaske vilde U.S.A. have undgaaet mange nutidige og fremtidige Kriser, om det havde lært af dette Samfund i Stedet for at knuse det«. »Flerkoneriet forsynede den hensynsløse og ufatteligt graadige Kapitalisme, Industrialisme og Imperialisme med et Moralens Klædebon, som var nødvendigt, naar det vilde knuse og erobre disse selvstændige Samfund. Læserne maa huske, at Forfølgelserne var der, længe før Flerkoneriet opstod«.

Hvad den almindelige Læser faar ud af selve Bogen, er efter ovenstaaende Citater klart: Et absolut sympatisk Syn paa Mormonismen. Anmelderne selv kan dog ikke i deres Kritik dy sig for at vigte sig lidt paa Mormonismens Bekostning, og iøvrigt fuldstændigt uden Samklang med Bogens Tendens: Hans Brix kalder saaledes Mormonismen »denne Religion, der synes digtet af Pattebørn og modtaget af Pattebørn«. Saadant skader ikke Mormonismen, men stempler tværtimod Professoren som Benytter af letkøbte Morsomheder uden Hold i faktiske Forhold, og som saadan er Hans Brix jo iøvrigt forlængst kendt. At lægge større Vægt paa at kunne servere stilistiske Pudsigheder end at give saglig Kritik er ikke noget, der skaber Tillid til Anmelderen eller Avisen, der knytter saadanne Medarbejdere til sig.

Og vi selv? Hvad har vi ud af at læse »Det forfulgte Samfund«? Hvordan føler vi ved at faa det kendte Emne fortalt som Roman?

Lad det være sagt straks: Der er Ting i denne Bog, som vi bestemt maa betegne som konstrueret i Forfatterens Hjerne af hans digteriske Fantasi. Men Bogen er ikke Historie og forlanger heller ikke at blive betegnet som saadan, og Forfatteren har Lov til at benytte opdigtede Episoder til at anskueliggøre virkelige Forhold.

Der siges mange daarlige Ting om Mormonerne i Bogen. Men hvem har nogensinde troet, at Mormonerne i Mormonismens første Tid har været Engle? Det var ikke Tider eller Egne, hvor der var Plads for blødsødne og valne, kultiverede Mennesker, og Mormonerne var rekruterede ud af den jævne, arbejdende Befolkning. Mormonerne var Folk som alle andre, og ingen kunde forlange, at de med eet Slag skulde blive »kultiverede« Mennesker af 1943.

Saaledes falder det maaske nogen for Brystet, at Brigham Young fører et kraftigt Sprog. Men der er saamænd ingen Grund til at være ked af det. For det første er der de Forhold, som er nævnt ovenfor at tage i Betragtning. Og for det andet tør en meget stor Del af de forekommende Udtryk sikkert tillægges en fejlagtig Bedømmelse af det amerikanske Sprog fra de to Oversætteres Side. Man kan nu engang ikke oversætte bogstaveligt, men maa sørge for at oversætte til samme Stemning og i samme Aand, som det er sagt eller skrevet. Vi kender det fra os selv. De fleste benytter i deres Hjem et vist Frisprog, som er noget, man har helt for sig selv, der ligesom knytter Familien nærmere sammen, men man benytter det ikke overfor fremmede, for de vilde simpelthen forfærdes over det. Der er intet ondt i det, men udenforstaaende vilde faa en ganske forkert Opfattelse, hvis de uden videre blev præsenteret for det. Det er det, der er sket her. Oversætterne har muligvis ikke haft tilstrækkeligt Kendskab til amerikansk Sprogbrug, men har opfattet det stærke, primitive Sprog som uhøvisk og edkrydret.

Man gribes, bevæges af denne usædvanlige Bog, og man har efter Læsningen faaet en behagelig og meget nyttig Repetition af et Emne, som vi allesammen burde kunne paa Fingrene. Og man kan kun glæde sig over, at den nu har fundet Vej til danske Læsere. Lad os nu hver især efter bedste Evne udnytte den gunstige Jordbund, som den skaber for Mormonismen hos sine Tusinder af Læsere.

Jørgen Schmidt.

EN SALVELSE DER BAR FRUGT.

Str. Agnes Larsen i Aalborg skriver i et Brev til Missionspræsidenten følgende, som vi finder er et straalende Bevis paa Salvelsens forunderlige Kraft. Brevet er her gengivet i Uddrag.

Lørdag Morgen, som der skulde være Konference i Aalborg om Søndagen, vaagnede jeg med stærke Smerter i begge mine Ben, og det blev værre op ad Dagen, saa jeg maatte lade Lægen se paa dem. Hun beordrede mig straks hjem og i Seng, da jeg led af Knuderosen. Der var tre Knuder paa det ene Ben og en paa det andet. Lægen vilde sende en Sygeplejerske ud til mig for at give mig varme Omslag, men jeg bad indtrængende om at vente med det til Mandag, for min Mand var hjemme om Søndagen, og saa kunde vi selv klare Plejen. Jeg vilde jo nødig undvære Konferencemøderne om Søndagen; hvis jeg paa nogen Maade kunde, saa skulde jeg til dem!

Jeg sov ikke den Nat for Smerter i Benene, men jeg kom dog om Morgenen ind til Søndagsskolen, skønt det gjorde mere ondt, naar jeg gik. Under Søndagsskolen kom det til mig, — nej, forklare det kan jeg ikke, — men det var, som om noget sagde til mig: »Bliv salvet, saa bliver du rask,« — jeg syntes, det var saa ligetil, der var ingen Tvivl, jeg troede fuldt og fast paa det, og jeg syntes, jeg blev saa godt tilpas. — —

Efter Mødet kunde jeg næsten ikke gaa ned ad Trapperne, saa ondt gjorde det, men jeg syntes alligevel, jeg var det lykkeligste Menneske, at jeg kunde blive salvet af Mænd, der var i Besiddelse af det hellige Præstedømme, og havde Magt og Myndighed dertil. Og Underet skete, jeg blev rask! Da jeg gik ud af Kontoret efter Salvelsen, kunde jeg ikke mærke mine Ben, — min Mand og Datter stod udenfor og ventede paa mig, jeg løb op ad Trapperne efter mit Overtøj, det gjorde ikke ondt i Benene mere, vi gik hjem, og jeg lavede Mad og — — —

[Sluttes næste Side]

— — —

Da Lægen kom Mandag Morgen, blev hun meget forbavset over at se mine Ben. »Det er ikke de Ben, De var hos mig med,« sagde hun. Hun kunde imidlertid se Pletterne, hvor Knuderne havde været, »Det gaar over min Forstand, men Faktum er, De fejler ikke mere!«

Der har igen staaet Diskussion om Spørgsmaalet »Raa eller kogte Havregryn», og vor højagtede Ven, Dr. Mikkel Hindhede, som Ekstrabladet beskylder for at være Mormon, fordi han saa hjerteligt anbefaler Visdomsordet (se *Stjernen* for Maj) har sendt Aviserne følgende Indlæg:

»En Kemiker har nylig fremsat den Paastand, at det er skadeligt at spise raa Gryn. Dette er ganske forkert. Naar danske Børn næsten alle har daarlige Tænder, er Grunden den, at Mødrene væsentligt mader dem med blød kogt Mad: Grød, Vælling etc. Folkeslag, der væsentligt lever af ukogt Mad, har ingen daarlige Tænder. Hvis Redaktionen ikke tror mig, saa spørg Dr. Axel Borgbjerg. Jeg tror, at han giver mig Ret.

Personlig har jeg i de sidste 10 Aar hver Morgen spist en stor Portion raa Havregryn med Mælk, langt flere end mine Mærker vilde tillade, hvis ikke gode Venner var flinke til at hjælpe. Jeg klarer mig dog trods mine snart 82 Aar. Hvor er det Synd, at Mødrene af falsk Videnskab skal narres til at skade de kære Børn. Sammen med de slette Tænder følger ogsaa andre Sygdomme«.

Mikkel Hindhede.

Og »Social-Demokraten« svarer med at give Dr. Hindhede Ret over for Angrebet paa de raa Gryn, som vilde fortælle, at Grynene »suger« Kalken ud af Tænderne: »Dr. Hindhede har sikkert Ret i sit, men det, Laboratorieforstander Lorenzen oplyste, var jo endelig, at der ogsaa i Kornet under visse Omstændigheder er kalkforbrugende Stoffer som »Fytinet«. Da Dr. Hindhede som sikkert Tusinder andre nyder Mælk til de raa Havregryn, faar han altsaa den Kalktilførsel, der i hvert Fald kan mindske Faren, og maaske normalt fjerner den. Jeg synes som Lægmand, at det er helt rigtigt at gøre opmærksom paa Nødvendigheden af kalkrig Kost, navnlig nu, hvor Befolkningen løber en større Risiko end normalt for at faa »fortyndet« Kost. Og deri er Dr. Hindhede sikkert helt enig«.

Og vi kan som Dr. Hindhede roligt fortsætte med at spise de raa Havregryn med Mælk!

J. S.

Missionspræsidenten svarer:

Jeg har læst og hørt om »at gaa igennem Templet« og lagt Mærke til, at det altid omtales i Forbindelse med Ægteskaber for Tid og Evighed. Vil det sige, at man kun kan komme ind i Templet, hvis man ønsker at blive gift?

En Ven.

Templerne er indviet til Udførelse af visse hellige Ordinancer, der omfatter:

Daab for de døde
Ordination og beslægtede Begavelser i Præstedømmet
Ægteskabsceremonier
Andre Beseglingsordinancer

Ægteskabsceremonier er altsaa kun en enkelt af de Ceremonier og Ordinancer, der finder Sted i Herrens Hus.

I Forbindelse med Fortællingen om Lazarus har jeg spekuleret paa, om man altid maa betale Velsignelser her paa Jorden med tilsvarende mindre Grad af Herlighed i den næste Verden. (»Du har faaet dit gode i din Livstid og Lazarus ligesaa det onde; men nu trøstes han her, og du pines«). Især vil et saadant Forhold jo kunne spille ind overfor Benyttelsen af Salvelser. Hvorledes er Kirkens Lære om dette Problem.

ABC

Det gælder om i alle Forhold at være sand mod sit eget Jeg og sit eget Liv. Er man det, lever man efter celestial Lov. Lever man efter Herrens Bud og Befalinger her paa Jorden, vil de Velsignelser, man har opnaaet derved, naturligvis fortsættes paa den anden Side.

Med Hensyn til Salvelse af de syge, skal vedkommende Ældster, der forretter denne Ordinance, altid lytte til Aandens Røst. Gør de det, vil Herrens Ord ske Fyldest, selv om den syge maaske ikke efter vor Mening har levet helt i Overensstemmelse med Kirkens Lære.

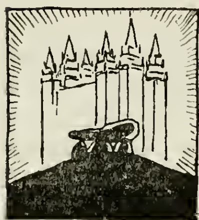
Vi faar som alle andre af Købmandens Kunder Kort til Indkøb af Cigaretter. Hidtil har sikkert en Del af os benyttet disse Kort i fuld Udstrækning og benyttet de købte Tobaksvarer som Gaver til Venner og Bekendte uden for Kirken og ogsaa til Salg i enkelte Tilfælde, (dog naturligvis uden Fortjeneste). Vi har imidlertid nu hørt Røster om, at dette ikke var et rigtigt og konsekvent Standpunkt at tage, men at man som Sidste Dages Hellig ogsaa overfor Købmanden og sine Venner skulde vise, hvilket Synspunkt man har angaaende Tobak. Hvad mener Missionspræsidenten?

E. H.

Jeg forstaar at dette Spørgsmaal har voldt en Del Diskussion. Personlig har jeg egentlig ikke tænkt saa meget over det før, men ved nærmere Eftertanke kan der ingen Tvivl være om, at det for Medlemmer af Kirken er et konsekvent og rigtigt Standpunkt at fremhæve deres Syn paa Tobak. Som Følge deraf burde vi altsaa ikke købe eller modtage Tobak i den Hensigt at gøre en Ven eller Bekendt en Tjeneste, langt mindre for derigennem at tilbytte os andre Varer.

Hvor kan jeg købe Mormofolium? *Søster.*

Mormofolium kan købes (eller bestilles) paa alle Grenskontorer. Det forhandles til en Pris af 1 Krone for 100 g, hvilket er den Pris, Missionskontoret selv giver for det.

Mormonismen igen som Forbillede!

Der sker en stadig Udvikling, ogsaa inden for Folkekirken, hvor man i de senere Aar har revideret en stor Del af tidligere hævdvundne Opfattelser. Det er kun glædeligt, at vore Venner i Folkekirken efterhaanden faar Øjnene op for en Del af deres Fejltagelser, men dobbelt glædeligt er det for os, fordi Udviklingen viser, at vor Kirke, Mormonismen, stadig ligger en Hestelængde foran i Udviklingen, og at det er Principer, som for længst er antaget og gennemprøvet af os, der nu finder Godkendelse andre Steder.

Man vil endnu huske, hvorledes Kirke og Presse harcellerede over den Fest, hvormed Indvielsen af Kirkebygningen paa Priorvej i København afsluttedes: »der dansedes til Musik af et Orkester, sammensat af Mormonmissionærer!!«, skrev man og fandt deri Anledning til at stemple Mormonismen. Det var i 1931.

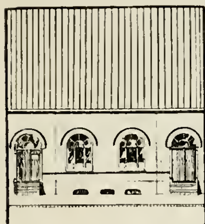
Det er i Erindring om dette ganske morsomt at læse nedenstaaende Referater fra danske Provinsblade af 1943:

Ebeltoft Avis, 14. Juli: Forleden talte Pastor Helms, Soderup, paa et stort, kirkeligt Sommermøde i Haraldsted. Han anbefalede Dansen som et godt Led i det kristne Ungdomsarbejde. Pastor Helms sagde bl. a. om Dansen: »Vi ved nok, at nogle mener, at Dans er af det onde, men indenfor de danske kristne Ungdomsforeninger ser man nu paa Dansen som en naturlig Udfoldelse af Livsglæde. Og naar den drives under betryggende Former, er den et godt Led ogsaa i kristeligt Ungdomsarbejde«.

Jyllandsposten, 30. Oktober: Moderne Præst! Det er ikke alle Præster, der tager lige stærk Afstand fra Swing og andre langhaarede Forekomster. Da Ungdomsforeningen »Bjerget« i Roskilde for nogle Dage siden samledes til ugentligt Møde i Menighedshuset paa St. Jørgens Bjerg, havde Foreningens Formand, Pastor V. Baunsbæk en Overraskelse i Baghaanden, han havde til Underholdning engageret et Swingband, der fik en enorm Sukces i Menighedshuset, og Pastoren udtalte senere, at det ikke var sidste Gang, at der skulde »swinges« i Mødelokalet, for naar Bjerget ikke vil komme — o.s.v.

J. S.

Efteraarskonferencerne.

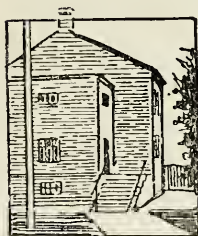
ODENSE. Konferencen Søndag den 24. Oktober begyndte Kl. 9 med Præstedomsmøde, hvor der var ialt 15 Brødre tilstede.

Kl. 10 aabnedes Søndagsskolen. Programmet blev udført dels af Børn, dels af voksne. Talere var Will. Ørum Pedersen, Kbhvn., Gunnar Christensen, Jenny og Erik Thomsen, Esbjerg. Endelig Missionspræsidenten og dennes Hustru. Tilstede 45.

Eftermiddagsmødet var Kl. 16 og ved dette talte Axel Mathiesen, Will. Ørum Pedersen og Missionspræsidenten. Sangsolo og Orgelsolo ved henholdsvis Grethe Ørum Pedersen og Eleonora Jørgensen. Tilstede 41.

Mandag Aften Kl. 19 holdtes en festlig Sammenkomst under Ledelse af Den kv. Hjælpeforening. Aftenen gav et pænt Overskud til Velgørenheds-Arbejdet.

AM.

AARHUS. Konferencen tog sin Begyndelse Fredag den 15. Oktober Kl. 20 med en Opførelse af Evangeliet i Ord og Toner.

Søndag Morgen Kl. 9 afholdtes Præstedomsmøde. Missionspræsident Orson B. West belærte og opmuntrede Brødrene til Trofasthed over for Kirken.

Kl. 10 blev der udført et ypperligt Program af Primary og Søndagsskolebørnene. Str. Krista West talte til Forsamlingen. Kirkens Generalautoriteter blev foreslaaet til Opholdelse.

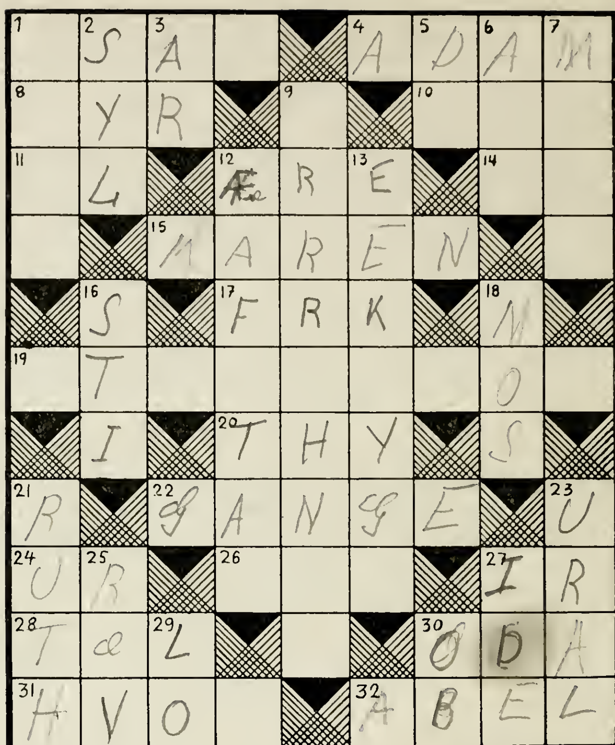
Kl. 15 afholdtes Møde, hvor Ældste Will. Ørum Pedersen og Præsident Orson B. West talte meget belærende til Forsamlingen. Emner: Præstedømmets Autoritet og Guds Riges Genoprettelse.

Konferencens Møder var efter Forholdene godt besøgte, og der hvilede en god Aand over alle Møderne.

Kv. Hjælpeforening afholdt deres Bazar Mandag Aften. Vi havde denne Gang Glæden af at have vort Missionspræsidentpar med os den Aften. Festen var vellykket.

Th. J.

»STJERNEN«s PRÆMIE-KRYDSORD: *Løsningen indsendes til Missionskontoret senest den 1. Januar eller afleveres til Grensforstanderen, som sender alle Løsninger fra Grenen ind samlet. — Som Præmier udsættes:* **3 Gavekort paa Abonnement paa »Stjernen« og 5 Eksemplarer af den smukke, lille Bog »Sandheden om Mormonerne«.** *Løsning og Vinderliste offentliggøres i „STJERNEN“s Februar-Nummer.*

VANDRET.

1. Var Jæger
4. Stamfader
8. Hest
10. Broder til 4 vandret
11. Gammelt Maal
12. Ros
14. Tone
15. Pigenavn
17. Feminin Forkortelse
19. I Mormons Bog
20. Føj sammen
22. Læg sammen
24. Bibelsk Oltidsby
26. Omraade
27. Patina
28. Sig noget
30. Pigenavn
31. Har vi alle
32. Broder til en Morder

LODRET.

1. Landomraade ved Palæstina
2. Værktøj
3. Mærke
5. Karakter
6. Geologisk Sænkning
7. Mangler et Ribben
9. Person i Pagtens Bog
12. Gal
13. Pigenavn
16. Vej
18. Paa gamle Tage
21. Samlede Aks
23. Bjergkæde
25. Dyr
27. Tanke
29. Tone
30. Flod

LANDET RUNDT.

Esbjerg: Tirsdag den 2 Nov. afholdt Ungdomsforeningen sin Aabningsfest i Form af et Sammenskudsgilde, hvortil alle selv medbragte Smørrebrød. Stemningen var den bedst mulige, og man var enige om, at det var den bedste Fest, der i lang Tid var afholdt her i Byen. Ungdomsforeningen vil gerne herigennem rette en Tak til alle, der deltog i Programmet eller blot som Tilskuer for det gode Humør, de medbragte. *D. N.*

København: Møderne har i den forløbne Maaned maattet lægges helt om. Den kvindelige Hjælpeforening samles Mandag Eftermiddag. Præstedømmet Søndag Morgen inden Søndagsskolen, og Ungdomsforeningerne holder »Ferie«. Af særlige Møder kan nævnes Gudstjenesten den 7. Novbr. under Ledelse af Ungdomsforeningerne. Dette Møde blev særlig bemærkelsesværdigt ved, at Missionspræsidenten uden Forberedelse talte om »Mit Vidnesbyrd« og derved fortalte om sit Liv som Medlem af Jesu Kristi Kirke. Det blev et usædvanlig dejligt Møde. *J. S.*

Aalborg: John Stenberg Hansen, Søn af Frantz Peter Stenberg Hansen og Gerda Sevilla Pedersen Hansen, født den 23. August, velsignedes den 10. Oktober af Ældste Peter Stenberg Hansen.

Bjarne Fristrup Andersen, Søn af Lars Andreas Fristrup Andersen og Martha Johanne Elisabeth Nielsen Andersen, født den 3. August, velsignedes den 10. Oktober af Ældste Lars Andreas Fristrup Andersen.

Willy Gerlach, Søn af Aage William Gerlach og Inger Marie Stenberg Gerlach, født den 11. April, velsignedes den 3. Oktober af Ældste Peter Stenberg Hansen.

Jens Alvin Olsen ordineredes til Ældste af Missionspræsidenten den 10. Oktober.

Aarhus: Krista Agnethe Nielsen, Datter af Johannes Martin Nielsen og Petrine Marie Thomsen Nielsen, født den 24. September 1942, velsignedes den 17. Oktober af Missionspræsidenten.
Werner Greve, Søn af Arthur Greve og Doris Laier Greve, født den 14. Juni 1942, velsignedes den 17. Oktober af Ældste Frede Thomsen.
Anna Kirstine Lindskjold døbtes den 17. Oktober af Missionspræsidenten. Haandspaalæggelse ved samme.
Mary Viola Lindskjold døbtes den 17. Oktober af Missionspræsidenten. Haandspaalæggelse ved Ældste Thorvald Jensen.

Esbjerg: Berthel Julius Olsen og Ole Mikkelsen Vavdborg ordineredes til Ældster af Missionspræsidenten den 3. Oktober.
Anders Henry Jensen ordineredes til Præst af Ældste Ejnar Nielsen den 3. Oktober.

Kbhvn.: Laura Hansen fyldte d. 13. Oktober 75 Aar.
Lis Ellen Sørensen, Datter af Carl Rasmus Sørensen og Jenny Marie Petrea Sørensen, født den 26. Juni, velsignedes den 3. Oktober af Ældste Chr. Madsen.

Ole Richard Gregersen og *Hans Christian Kühn* ordineredes til Diakoner den 28. November af henholdsvis Ældste Richard Gregersen og Missionspræsidenten.

Vi ønsker alle disse Søskende hjertelig Tillykke!

Esbjerg: Søster Johanne Margrethe Aae døde pludseligt Lørdag den 13. November, 67 Aar gammel efter et Medlemsskab i Kirken paa 30 Aar. Vi henviser Læserne til Artiklen »Pionererne fortæller«, No. IV i *Stjernen* for April Maaned.

Begravelsen fandt Sted Torsdag d. 18. Tale af Emil Thomsen fra Silkeborg. Sang af Grethe Aae, Selma Olsen og Sylva Pedersen. Mindegudstjeneste samme Aften.

Ære være hendes Minde.

Den danske Mission 1943 i statistisk Belysning.

Døbt:	21 Personer.
Velsignet:	16 Børn.
Døde:	12 Medlemmer.
Forfremmet i Præstedømmet:	24 Brødre.
Indgaaede Ægteskaber:	3

Samlede Indtægter:	Kr. 38.610,13
Samlede Udgifter:	- 34.585,32
Indgaaet i Tiende:	- 32.208,97
Indgaaet i Fasteoffer:	- 1.595,68
Indgaaet ved frivillige Bidrag:	- 618,25
Udbetalt til Velgørenhed:	- 1.196,00
Udgifter paa Missionens samlede Bygninger og Lokaler: (Vedligeholdelse, Husleje, Skatter, Forsikring, Brændsel, Lys, Rengøring o.s.v.)	- 25.725,62
Salg af Kirkens Litteratur:	- 812,39
Indtægter ved Salg af Skandinaviens Stjerne:	- 1.167,10
Udgifter ved Trykning af Skandinaviens Stjerne:	- 2.187,07

Indgaaet til Norgeshjælpen:	Kr. 533,00
Udbetalt til Norgeshjælpen:	- 600,00
Udbetalt til Velgørenhed gennem de kvindelige Hjælpeforeninger:	- 1.241,98

Antal Missionærer (hver i 3 Maaneder):	4
Antal Lokalmissionærer:	10
Uddelte Skrifter:	ca. 17.000

Grensforstandere:

Aalborg:	Arnold Bukke.
Aarhus:	Frede Thomsen.
Brønderslev:	Elmer Mørch.
København:	Chr. Madsen.
Esbjerg:	Erik Thomsen.
Herning:	Laur. Hansen.
Hjørring:	Verner H. Andersen
Odense:	Axel Mathiesen.
Randers:	Alex Nielsen.
Silkeborg:	Emil Thomsen.

Distriktspræsidenter:

Aalborg:	Henry Løjborg.
Aarhus:	Thorvald Jensen.
København:	Enok Andersen.
Esbjerg:	Villiam Pedersen.
Odense:	Axel Mathiesen.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L

Skandinaviens Stjerne 1944.

For at undgaa Standsning af Tilsendelsen, beder vi vore Abonnenter benytte det vedlagte Girokort til Indbetaling af Beløbet, ent. for et helt ell. halvt Aar, Kr. 3,50 ell. Kr. 1,75. En god, nyttig og kærkommen Julegave er et Gavekort paa »Stjernen«. Indsend Beløbet og husk at notere paa Girokortets Kupon Navnet paa Modtageren, og klip saa nedenstaaende Gavekort ud og brug det som Gave. Hvis De ikke vil klippe i Deres »Stjerne«, saa forlang et Gavekort paa Grenskontoret.

GAVEKORT

paa

1 Aars Abonnement paa »Skandinaviens Stjerne«, officielt Organ for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

(Dette Kort indsendes til Missionskontoret, Priorvej 12, Kbhvn. F)

for ....

givet af .... 19......